

Destí: Züünkhangai! Nova campanya arqueològica a les estepes de Mongòlia

Investigadors del **GIAP** participen en una nova campanya arqueològica a les estepes de Mongòlia.

Els investigadors del GIAP **Francesc C. Conesa** i **Arnau Carbonell** han deixat fa poc Ulaanbaatar, la capital de Mongòlia, on han enllestit els últims preparatius per a una nova temporada de treball de camp (molt esperada, després de la pandèmia) que comença a **Züünkhangai Sum**, **província d'Uvs**, a la part nord-oest del país.

La campanya forma part del projecte **Arqueología del pastoralismo nómada en Mongolia**, finançat per la **Fundación Palarq** i dirigit per la **Dra. Natalia Egüez** (**Universitat de La Laguna**), que estudia els elements microscòpics i moleculars continguts en els sediments recuperats de jaciments arqueològics relacionats amb els espais domèstics, és a dir, els llocs on vivien els pastors nòmades durant l'edat del bronze i del ferro.

Juntament amb **Natalia Egüez** (Universitat de La Laguna), **Conesa** i **Carbonell** formen part d'un equip internacional amb Burentugs Ganbold (**Museu Nacional de Mongòlia**), **Javier Davara** (Universitat de La Laguna) i **Javier Corso**, fotògraf i cofundador de **Oak Stories**, que farà un seguiment de la campanya amb finalitats divulgatives i de comunicació i, així, proporcionarà una altra perspectiva analítica (i amb sort més artística) sobre les rutines diàries de l'expedició i els coneixements arqueològics implícits.

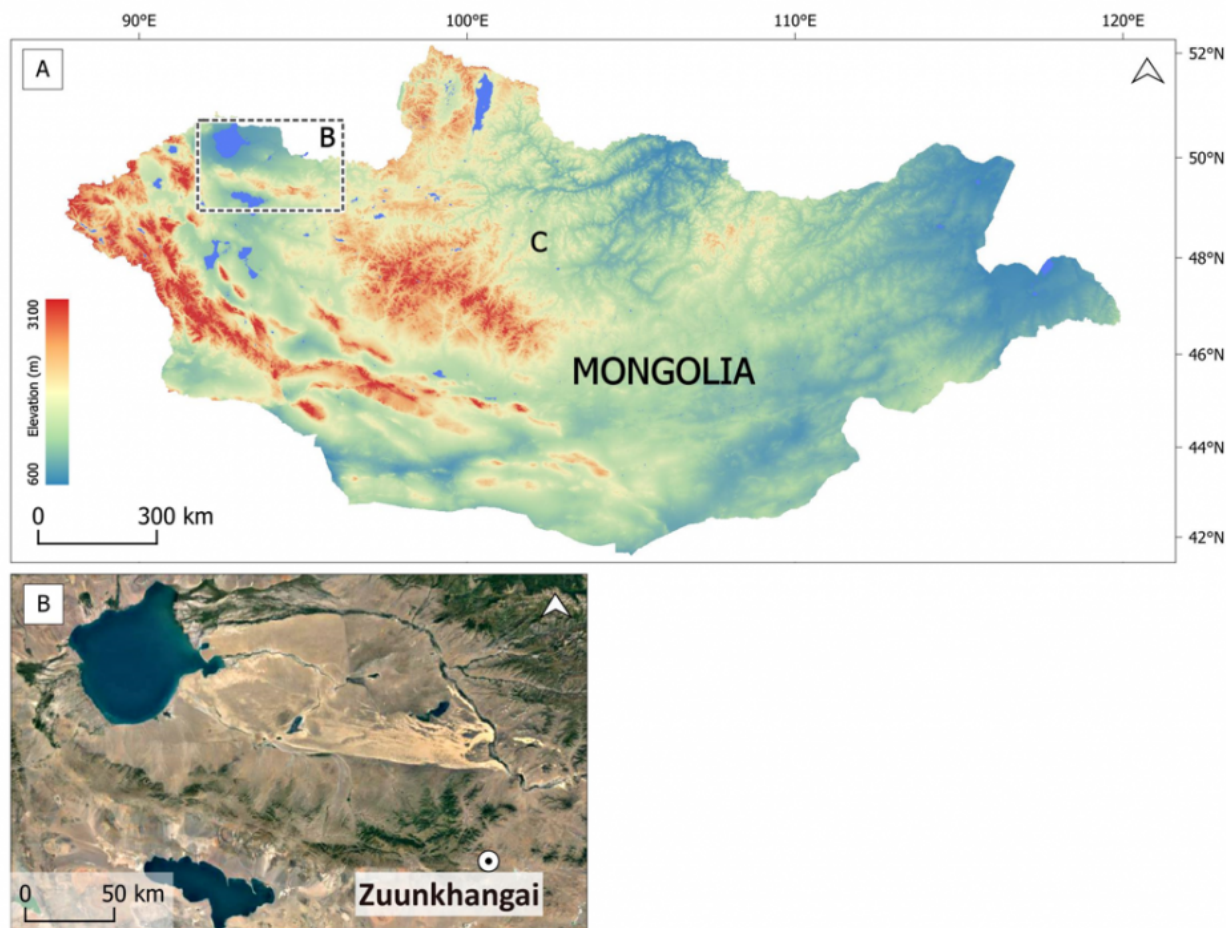
¡Arranca la campaña arqueológica en **#Mongolia**! Gracias a **@FundacionPalarq** por su apoyo a nuestro proyecto "Arqueología del pastoralismo nómada". Con investigadoras de **@ULL**, **@ICAC_cat**, Museo Nacional de Mongolia y **@wku**, **@oak_stories** nos acompaña documentando el proyecto ☐☐
pic.twitter.com/z8ZDD2Vx2B

— Natalia Égüez (@thethinsection) July 6, 2022

Un cop tot llest a la capital, l'equip ha viatjat a l'oest des d'Ulaanbaatar a Züünkhangai (unes quinze hores de viatge en cotxe). Han establert el campament principal a l'escola d'hivern de Züünkhangai per a començar el treball de camp a la regió de Züünkhangails, que compta amb uns paisatges arqueològics rics i ecològicament diversos que abasten des de pastures obertes fins a boscos densos i muntanyosos, planes fluvials i llacs.

Aquesta és la primera campanya
arqueològica al terreny que
podem dur a terme a Àsia
després de la pandèmia.

Com en altres conegudes regions occidentals i centrals de Mongòlia, la zona està esquitxada de centenars de monuments funeraris que daten de l'edat del bronze final (1200-700 aC). Els *khirigsuurs* (de mides diverses, de petits a molts grans) són potser els monticles de pedra més impressionants (i visibles) que testimonien una complexitat social primerenca que eventualment aplanaria el camí per als primers imperis nòmades a les estepes euroasiàtiques.

Mapa d'ubicació de la regió de Züünkhangai, al nord-oest de Mongòlia.

A mesura que avancin les etapes del viatge, **l'equip visitarà i validarà *khirigsuurs* i complexos monumentals detectats prèviament amb metodologies i eines de teledetecció.** A partir de les característiques arqueològiques més prominents en contextos funeraris, l'equip mantindrà l'enfocament geo-etnoarqueològic anterior del projecte WMAP a l'àrea.

Amb el treball de camp, s'inspeccionaran els possibles assentaments i habitacles estacionals

de pastors. Sobre aquest tema l'equip del projecte WMAP ha publicat fa poc un **primer estudi sobre habitatges de pastors a Züünkhangai** que mostra una ocupació hivernal estacional recurrent des de mitjans de l'Holocè fins a l'actualitat. Hi podeu fer una ullada [aquí](#).

Un gran monticle o *Khirigsuur* a la vall de Khanuy (Mongòlia central), durant la campanya de reconeixement de camp de 2019, en el marc del Projecte Arqueològic de Mongòlia Occidental (WMAP). Foto: Natalia Égüez (Universitat de La Laguna).

La campanya arqueològica 2022 a Mongòlia sorgeix com una nova col·laboració de recerca entre l'ICAC i el **Laboratori de Micromorfologia Arqueològica i Biomarcadors (AmbiLab)** de la Universitat de La Laguna (Illes Canàries), en el marc del projecte "Arqueología del

pastoreo nómada: las huellas invisibles de los espacios domésticos”, liderat per la Dra. Natalia Égüez (Universitat de La Laguna) i generosament finançat per la **Fundación Palarq**.

El projecte forma part del **Proyecto Arqueológico de Mongolia Occidental** (WMAO), una iniciativa d'investigació continuada i sostinguda del Museu Nacional de Mongòlia i la Universitat de Kentucky Occidental, dirigida pels doctors Bayarsaikhan Jamsranjav i Jean-Luc Houle, respectivament.

El projecte dirigit per la Dra. Natalia Égüez de la **Universitat de La Laguna** és una col·laboració entre aquesta institució, el **Museu Nacional de Mongòlia** i l'**Institut Català d'Arqueologia Clàssica**. Compta també amb la participació d'investigadors de la **Institució Milà i Fontanals d'Investigació en Humanitats del Consejo Superior de Investigaciones Científicas** (IMF-CSIC) a Barcelona, la **Western Kentucky University** (EUA) i la **Universitat d'Oulu** (Finlàndia).

☐ We got news from Mongolia!

If you haven't been following the updates by **@fc_conesa**, **@ArkiThe** & **@thethinsection**, learn more about the campaign:

☐ <https://t.co/eQaj74grkm>

Collab **@ICAC_cat**, **@ULL** & **@wku**
Funding **@FundacionPalarq**

📷@oak_stories#Pastoralism #LandscapeArchaeology pic.twitter.com/lClRro1bnY

— Landscape Archaeology Research Group (GIAP) (@GIAP_ICAC) July 8, 2022